

TEZE

PENTRU CAMPANIA ÎN JURUL PROCESULUI P. N. T.

1. Peste puțină vreme conducătorii principali ai partidului național țărănesc vor compara în fața justiției. Conducătorii P.N.T. vor avea de răspuns pentru activitatea lor trădătoare, pentru toate crimile făptuite de ei, îndeosebi în perioada de construire și consolidare a democrației reale în țara noastră după 23 August 1944. Drumul parcurs de P.N.T. în decursul existenței sale demonstrează deplina continuitate a politicii antipopulare și antinaționale dusă de acest partid, politică care a dus în mod logic la transformarea lui într-o bandă de trădători și criminali fasciști, organizatori ai conspirației împotriva regimului democratic și independent de stat a României.

2. De la începutul activității sale politice, Maniu și partidul național pe care-l conducea se pun în serviciul monarhiei habsburgice și a imperialismului austro-ungar. Mincinoasa legendă a luptei de eliberare națională pe care ar fi dus-o Maniu pe timpul stăpânirii austro-ungare în Ardeal este spulberată de propriile sale declarații din aceia vreme: „Sustinerea Ungariei și în general a monarhiei austro-ungare este o necesitate politică și internațională”. Iar Vaida declară în 1907: „Impăratul și steagul negru-galben sunt lucruri sfinte pentru poporul român”.

Partidul național al lui Maniu a fost dușman al alipirii Ardealului la România și a lansat lozincă demagogică a autonomiei Ardealului, declarând chiar în 1922: „Noi ardelenii n'avenim ce căuta în Regat”.

3. În perioada de după primul război mondial Maniu și partidul său „național”, unificat cu partidul zis „țărănesc” al lui Mihalache face uz de o demagogie nerușinată urmărind scopul de a amăgi masele, de a cuceri adeziunea lor și de a se cocota în acest fel la putere. Agenții

partidului național țărănesc, ai cărui conducători, în frunte cu Mihalache, au votat împotriva reformei agrare din 1921, încearcă să se dea drept exponenți și apărători ai intereselor țărănimii. Ei împart la dreapta și la stânga promisiuni de democratizare a vieții publice, promisiuni pe care le calcă în mod grosolan din primele zile ale guvernării lor.

4. Epoca de cârmuire a guvernelor național țărăniște prezidate întâi de Maniu, iar apoi de alți fruntași național țărăniști de teapa lui Vaida și Mironescu, camieni de încredere ai societăților petrolifere anglo-americane, alcătuiește una din cele mai întunecate pagini în istoria țării noastre.

Venind la putere P.N.T. aruncă la gunoi toate promisiunile sale. El guvernează prin stare de asediu și legi excepționale. Organizațiile democratice sunt persecutate, publicațiile progresiste suprimate, în timp ce încep să apară tot mai numeroase publicații fasciste. Deputații Blocului Muncitoresc Țărănesc, aleși în cinda teroarei și a falsurilor electorale, sunt dați afară din Parlament, iar Blocul dizolvat.

Muncitorimii i-se refuză drepturile cele mai elementare. România n'a cunoscut o mai sângeroasă prigonire a muncitorimii decât cea din epoca guvernării național țărăniște. Guvernele P.N.T. poartă vina dizolvării sindicatelor unitare în 1929, a asasinării zecilor de muncitori la Lupeni și a sute de alți muncitori la Grivița în 1933. Partidul de luptă al muncitorimii, partidul Comunist, este sălbatic prigonit. Nenumărați luptători democrați sunt arestați și supuși unor torturi medievale în beciurile Siguranței. Mii de luptători, în frunte cu eroicii conducători ai muncitorimii — Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Vasilechi și alții, infundă închisorile și ocele fiind supuși unui regim de distrugere fizică.

Tărănimea este sărăcită și lăsată pradă moșierilor, chiaburilor și cămpătarilor. Faimoasa lege a circulației bunurilor agricole făcută de Mihălașche duce la deposedarea în masă a țărănimii nevoiașe de pământul ei.

Prigoana națională este în toi, fondurile secrete ale guvernului alimentează mișcările hufiganice fascisto-antisemite. Populației maghiare din Transilvania i se refuză până și acele drepturi cetățenești ciuntite pe care le-a mai lăsat neatinse regimul de înăbușire a democrației.

Cultura este disprețuită. Ministrul Aurel Vlad, ca un demn precursor al lui Goebbels declară: „Idealul meu este desființarea Ministerului Artelor. Nu-i văd rostul“. Oamenilor artei și ai științei li se refuză cel mai elementar sprijin material și moral. În locul combaterii analfabetismului se imputinează numărul școlilor se suprimă școlile normale și gimnaziile din orașele mici.

5. Guvernele partidului care își dădea titlatura de „național“ și „țărănist“ au fost guverne de înfendare politică și economică a României, de transformare a ei într-o țară dependentă de capitalul monopolist anglo-franco-american.

Guvernul lui Maniu efectuează în anul 1929 stabilizarea pe spatele populației muncitoare din orașe și sate. El contractează o serie de împrumuturi oneroase în străinătate cu dobândă cămătărească. Țara devine datornică marilor bănci străine. Experții străini vin în țară, dictează țării politica economică, impun concedierea de muncitori și funcționari publici, sporirea taxelor de consumație, aplicarea curbelor de sacrificiu. Impotriva acestei politici de jaf și înfendare economică au luptat în 1933, sub conducerea partidului Comunist, muncitorii ceferiști și petrolisti.

Ca urmare a politicii trădătoare a P.N.T. numeroase bogății naturale ale țării noastre ajung în mâinile capitalului străin. Marea industrie românească cade în dependența trusturilor internaționale „Vickers“, „Skoda“ etc. În industria petroliferă și chimică, în bănci și societăți de asigurări, capitalul monopolist străin câștigă noi poziții puternice.

Oameni de încredere ai trusturilor internaționale, fruntașii P.N.T. utilizează concesiunile numerose pe care guvernele lor le acordă străi-

nătății pentru a jefui ca în codru, fraudând averea statului. Guvernările național țărăniste sunt ilustrate printr'o serie de răsunătoare afaceri scandaloase — afacerea „Skoda“, scandalul Kreuger, afacerea „Discom“ — și multe altele în care sunt implicați Maniu, Mihai Popovici, nepotii lui Maniu — Romulus Boilă și Ilie Lazăr, etc.

6. Înfeodând țara economiceste trusturilor și marilor bănci din străinătate, Maniu și partidul său au înfeodat-o și politiceste unor interese imperialiste, străine intereselor naționale ale României. Încă din 1930, Maniu nutrește planuri imperialiste antisovietice preconizând o cruciadă împotriva U.R.S.S. cu participarea Angliei, Franței, Germaniei, Italiei și pregătind România pentru rolul de bază de atac a agresiunii antisovietice

„România, a declarat Maniu, este o spadă gata oricând și capabilă să servească vechiul nostru continent.“

Impotriva Uniunii Sovietice se duce o joșnică și calomnioasă propagandă atătătoare. Oamenii sunt întemnițați și condamnați la ani grei de închisoare pentru simplul motiv că au îndrăznit să-și exprime simpatia față de U. R. S. S. sau să spună adevărul asupra stărilor din Uniunea Sovietică. Astfel, P.N.T. și guvernele sale, cu zece ani înainte de deslănțuirea războiului antisovietic, pregătesc terenul pentru atragerea României într'un criminal război de jaf împotriva țării socialismului.

7. Dusman al libertăților populare, trădător al intereselor naționale, atătător al războiului antisovietic, P.N.T. a fost și inspiratorul și organizatorul bandelor fasciste legionare. Nașul Gărzii de Fier a fost primul ministru național țărănist, mîna dreaptă a lui Maniu — Vaida. Bandele legionare își organizau agresiunile și colindau țara în lung și în lat, alimentându-se din fondurile secrete ale „ordinei publice“ (O. P.) ce le erau puse la dispoziție de guvernul național țărănesc. Maniu personal a acordat un activ sprijin Gărzii de Fier. Încheiînd cu Ce-dreanu pactul electoral din 1937, el a contribuit la intrarea a peste 60 de deputați fascisto-legionari în Parlament. În același timp Maniu își exprimă pe față admirația pentru Hitler și Mussolini, declarînd: „Sunt de părere că și

noi Români trebuie să facem la fel". („Dreptate", Noembrie 1937).

În preajma instaurării dictaturii fasciste făcuse în România și a atragerii României pe drumul catastrofei naționale — drumul războiului hitlerist — Maniu a fost acela care l-a chemat în țară pe Horia Sima scriindu-i: „În țară nu se poate ajunge la o destindere fără mișcare legionară și numai înlăturând cu totul pe Rege și regimul său, se va putea găsi formula necesară pentru ca naționalismul să fie integral aplicat... Deaceia d-le șef al mișcării legionare te asigur în numele P.N.T. de tot concursul meu."

Inspirator și protector al bandelor legionare, Maniu și P.N.T. sunt răspunzători pentru oribilele crime împotriva umanității și împotriva intereselor adevărate ale României, comise de bandele fasciste ale lui Horia Sima.

8. Guvernul slugoiului hitlerist Ion Antonescu, care a venit la putere fiind susținut din umbră de Iuliu Maniu și clica lui, s'a bucurat în tot timpul războiului de sprijinul activ al lui Maniu și al partidului național țărănesc, care au încercat mai târziu să apară în fața lumii în postura de „rezistenți antihitleriști."

Trădătorul Maniu a împiedicat deslănțuirea mișcării de luptă împotriva dictatului dela Viena prin care României i se răpea Ardealul de Nord, declarând că nu este momentul să-i se creeze dificultăți dictatorului Antonescu.

Maniu a trimis „tehnicieni" național-țărăniști în guvernul lui Antonescu.

Maniu aprobă din primele zile criminala agresiune antonesciană. Foarte curând, el leapădă și ultima mască, preconizând „eliberarea elementului românesc de peste Nistru" și declarând că „aclamă cu însufletire rezultatele obținute în această privință."

Cu un cinism desguștător Maniu justifică masacrarea populației evrești, scriindu-i lui Antonescu după măcelul dela Iași: „Toate cazurile de rebeliune sau de trădare națională trebuie pe loc și cu cea mai mare asprime pedepsite."

În 1942, Maniu reînnoște creditul pe care-l acordă slugoiului hitlerist Ion Antonescu și aprobă politica sa trădătoare. „Regimul Mareșalului Antonescu, chiar dacă nu intră în vederile democrației, trebuie susținut și ca urmare

35
Vor trebui aprobate principial și concesiunile de ordin economic pe care le face Germaniei."

Fruntașii manști lucrează mână în mână cu imperialiștii germani la jefuirea României și a regiunilor sovietice cotoprite. Ei figurează alături de nemți în nenumărate consilii de administrație, încasând de pe urma războiului hitlerist profituri fabuloase.

În ultima fază a războiului, când victorioasele trupe sovietice încep să se apropie vijelios de granițele României, iar apoi pășesc ca eliberatoare pe teritoriul românesc. Maniu sabotează din răsputeri iesirea României din război, tratează cu purtătorii de cuvânt ai lui Churchill pentru a împiedica eliberarea României de către trupele sovietice, acționează pentru respingerea propunerilor de armistițiu făcute de Uniunea Sovietică, prin care se garanta retrocedarea Ardealului de Nord către România.

Complice moral al trădării naționale și al crimelor comise de regimul lui Antonescu, atât în țara noastră cât și pe teritoriile cotoprite ale Uniunii Sovietice, Maniu face totul până în ultimul moment pentru a salva regimul antonescian de prăbușire. Cotitura dela 23 August inițiată de forțele patriotice s'a efectuat împotriva voinței lui Maniu și chiar fără știrea lui, lucru recunoscut de el la procesul marilor criminali de război: „Nu știu ce s'a întâmplat în noaptea de 23 August. N'am avut nici o cunoștință asupra desfășurării evenimentelor."

9. După 23 August, P.N.T. în complicitate cu P.N.L. izbuteste prin diverse manevre să împiedice instaurarea unui regim de democrație reală. La putere se perindă guverne cu majorități reacționare prezidate de Sănătescu și Rădescu, în care rolul hotărîtor îl joacă P.N.T. și P.N.L. Aceste guverne sabotează participarea la războiul antihitlerist, sabotează îndeplinirea condițiilor de armistițiu, încearcă să înăbușe mișcarea democratică a poporului care ia un mare avânt după 23 August, împiedică înlăturarea fasciștilor din aparatul de stat și pedepsirea criminalilor de război.

Din îndemnul lui Maniu se organizează în Ardeal bande de asasini pogromiști înarmați, care îi poartă numele. Aceste bande organizează în toată țara războiului antihitlerist desordini în

spatele armatelor romane și sovietice și pe căile lor de comunicație. Ele făptuiesc măceluri înfiorătoare în rândurile populației maghiare din Ardeal, (la Aita Seacă și Aghires). Odată cu venirea în fruntea Ministerului de Interne a lui Penescu, secretarul general al P.N.T., prigoana împotriva muncitorimii și organizațiilor democratice se întetește. În comuna Apărătorii Patriei bandele fasciste atacă și asasinează muncitori pașnici. La „Malaxa” fasciștii atacă și rănesc grav pe Gheorghe Apostol, președintele C.G.M. La 24 Februarie 1945 Rădescu care declarase unei delegații de muncitori că va proceda cu ei „ca în Grecia”, concentrează la București trupe dându-le ordin să tragă în demonstrații pașnici.

Ziua de 6 Martie 1945, zi în care guvernul Rădescu s'a prăbușit sub presiunea maselor populare, a fost o zi de grea înfrângere pentru politica de împiedicare a procesului de democratizare a României, dusă de Maniu, Mihailescu și partidul lor.

10. După instaurarea guvernului democrat, P.N.T., devenit refugiul principal al resturilor fascisto-antonesciene și centru organizator al întregii reacțiuni, se demască definitiv ca dușman îndărjit al democrației și al drepturilor politice și economice ale poporului muncitor. Nu exista reforma sau masura democratică care să nu fi fost obiectul unor furibunde atacuri ale P.N.T., ale presei maniste și ale agitatorilor manişti; obiect al unor încercări disperate de a împiedica traducerea în viață a acestor reforme și măsuri.

P.N.T. a căutat să salveze marea proprietate moșierească și să împiedice realizarea reformei agrare, a falsificat datele asupra pământului expropriabil, a terorizat cu ajutorul bandelor înarmate pe președinții comitetelor de reformă agrară și pe țărani improprietăriți.

P.N.T. s'a ridicat cu înverșunare împotriva politicii de dezvoltare a industriei grele care asigură independența economică a țării noastre. El a atacat cu vehemență democrația românească pentru „vina” de a fi organizat fabricarea de tractoare românești la I.A.R. și în genere de a fi inaugurat o politică de consolidare a bazelor economice ale suveranității noastre de stat.

P.N.T. a organizat sabotarea grelei opere de

refacere a economiei românești distrusă de război și de jaful hitlerist. El a inspirat și organizat acțiunea de sdruncinare prin manevre speculative a monedei naționale, tinzând să sporească scumpetea și haosul economic.

P.N.T. este inspiratorul acțiunii de sabotare a activității industriale de către anumiți întreprinzători reacționari. Din îndemnul P.N.T. s'au comis la Reșița și la alte întreprinderi numeroase acte diversioniste, explozii și incendieri.

Dușmane înverșunate ale stabilizării pe care au declarat-o irealizabilă. Înfocate apărătoare ale speculanților și cavalierilor bursei negre, resturile maniste, folosind pozițiile economice pe care le-au păstrat și făcând uz de arma svonurilor mincinoase, au căutat și caută și astăzi să sdruncine leul nou și să împiedice normalizarea aprovizionărilor.

În vremurile de secetă, P.N.T. în frunte cu Maniu a intervenit pe lângă cercurile imperiale străine cerându-le să nu vândă cereale României. P.N.T. a căutat în mod criminal să profite de suferințele poporului pentru a submina prestigiul regimului democratic și a zădărnici eforturile eroice ale guvernului democratic pentru a ajuta regiunile înfometate.

Cu egală înverșunare a atacat P.N.T. reformele politice ale guvernului democrat. El s'a ridicat împotriva uneia din cele mai mari realizări a regimului nostru democratic — căutarea de către clasa muncitoare a unui rol deosebit de important în conducerea treburilor statului. P.N.T. a avut îndrăzneala să ceară desființarea C.G.M., dizolvarea organelor sindicale de întreprinderi, desființarea economatelor pe vremea când ele constituiau singura posibilitate de a asigura salariiților o aprovizionare minimă.

P.N.T. s'a împotrivit reformei electorale care a desființat vestigiile trecutului reacționar — Senatul, prima majoritară etc. — și a acordat dreptul de vot femeilor și militarilor.

P.N.T. s'a opus epurării aparatului de stat de fasciști, declarând în „Dreptatea” la 17.2.1946: „Suntem împotriva reluării operațiunilor de epurare”. P.N.T. a luat apărarea criminalilor de război antonescieni. Gestul revoltător al lui Maniu care la proces a strâns mâna mânăjită cu sânge a lui Ion Antonescu, simbolizează atitu-

dinea lui Maniu și a P.N.T. față de trădătorii fasciști, vânduți lui Hitler.

P.N.T. este dușman jurat al politicii de egală îndreptățire a naționalităților conlocuitoare. El a cultivat între membrii săi și a căutat să răspândească în populație cele mai respingătoare forme ale șovinismului — rasismul, antisemitismul, antimaghiarismul, încercând să sdruncine unitatea democratică a întregului popor muncitor din România, indiferent de origine.

Cu deosebită ură și îndârjire, P.N.T. în frunte cu Maniu a atacat și a încercat să submineze politica externă a guvernului democrat, politica de prietenească conviețuire cu țările vecine democratice și în deosebi de strânsă prietenie cu Uniunea Sovietică. P.N.T. nu s'a dat înapoi în fața celor mai ticăloase minciuni la adresa Uniunii Sovietice, încercând zadarnic să sdruncine încrederea poporului român în prietenia U.R.S.S., să surpe temeliiile prieteniei româno-sovietice și să lipsească România de sprijinul economic și politic al U.R.S.S.

Partidul național țărănesc s'a demascat ca exponent al cererilor celor mai reacționare ale marelui capital, ca exponent al moșierilor expropriati și al speculanților îmbogățiți de pe urma inflației, al sabotajilor refacerii economice și ai stabilizării, al dușmanilor democrației și îndeosebi ai muncitorimii, al resturilor încă nelichidate ale fascismului și ale regimului antonescian, al celor ce visează să împingă țara noastră într'un nou război.

În felul acesta, partidul național țărănesc a devenit o piedică în calea dezvoltării regimului de democrație nouă din țara noastră, o piedică a uriașei opere de refacere economică. Poporul român nu poate permite ca acțiunea de sabotare a reformelor democratice și a redresării economice, pe care o duce dela 23 August 1944 partidul național țărănesc, să rămână nepe-depsită.

11. Lipsit de bază de masă în rândurile poporului român, plin de ură împotriva democrației românești, P.N.T. se rostogolește tot mai mult pe panta acțiunilor teroriste, a organizării de asasinate și de comploturi fasciste.

P.N.T. a primit în rândurile sale cele mai multe și mai primejdicioase elemente legionare în frunte cu Comaniciu, fostul secretar al lui Horia Sima. Conducătorii P.N.T. în frunte cu

Maniu i-au transformat pe legionari în echipe de șoc ale acțiunii teroristo-fascistă întreprinsă de P.N.T.

La 8 Noembrie 1945, bandele fasciste ale lui Maniu atacă populația muncitoare pașnică și asasinează mișelește nouă muncitori în Piața Palatului

În timpul înfăptuirii reformei agrare, asasinii fasciștiucid sau rănesc grav numeroși țărani care au participat activ la efectuarea reformei.

În 1947, bandiții fasciști, puși la cale de P. N. T. asasinează în torturi bestiale doi muncitori la fabrica ITA Arad.

Sub directa conducere a frunțașilor P. N. T. s'au organizat în România o serie de formațiuni subversive teroriste, de tip fascist, înarmate cu armament primit (dela nemți sau furnizat de cercurile imperialiste străine: organizația „T”, „Sumanele Negre”, „Haiducii lui Avram Iancu”, M.N.R., „Graiul Sângelui”, „Corpul partizanilor albi” etc. Aceste formațiuni răspândesc manifeste fasciste, îndeamnă la sabotaj și asasinat și pregătesc răscoala împotriva regimului democrat, măcelărirea frunțașilor democrației, organizarea de pogromuri împotriva naționalităților conlocuitoare, deslănțuirea războiului civil.

Noile dovezi zdrobitoare descoperite cu prilejul cercetărilor întreprinse în urma arestării frunțașilor maniști, demonstrează că P.N.T. s'a transformat definitiv dintr'un partid politic într'o bandă de complotiști, conspiratori și spioni fasciști care primejduiește prin existența și activitatea ei siguranța statului român democrat.

12. În acțiunea sa împotriva tinerei democrații românești, Maniu, vechea slugă a trusturilor imperialiste străine, nu șovăie să recurgă la ajutorul celor mai reacționare cercuri imperialiste din străinătate care visează să desființeze independența și suveranitatea României, s'o cuprindă în sfera lor de expansiune și s'o transforme din nou într'o bază de atac în vederea agresiunii antisovietice; adică s'o împingă iarăși pe drumul care a dus țara noastră în pragul catastrofei naționale, evitată numai grație generozității U. R. S. S.

Până și străinii sunt uimiți de ura pătimașă cu care Maniu cheamă pe capul țării toate blestemele și pedepsele pentru a se putea din nou cocota acolo de unde reacțiunea românească a fost svârlită de popor la 6 Martie 1945.

Călaul Rădescu, omul lui Maniu, fiind izgonit dela cârma țării, găsește refugiu la cercurile imperialiste anglo-americane.

În timpul conferinței dela Moscova din iarna anului 1945—46 P.N.Ț. cere pe față intervenția străină în România sperând să poată reveni pe această cale în fruntea țării, împotriva voinței poporului.

În perioada alegerilor din Noembrie 1946, Maniu cere amestecul puterilor anglo-saxone pentru a împiedica afirmarea voinței nestrămutate a poporului român de a păstra și întări regimul de democrație și suveranitate națională.

În preajma conferinței de pace, banda de agenți ai lui Maniu din străinătate — Gafencu, Crețeanu, Tilea — protejați de reacțiunea anglo-americană, duc o imensă propagandă împotriva propriei lor țări, încercând să creeze dificultăți delegației noastre care avea misiunea să apere interesele României. Această bandă a depus la Conferința de Pace un memoriu reluând propunerile delegațiilor Australiei, Nouii Zeelande, etc. care au căutat din însărcinarea imperialiștilor anglo-americani, să impună României condițiuni de știrbire a independenței ei (clauza națiunii celei mai favorizate, regim internațional al Dunării, plata integrală a despăgubirilor de război, achitarea lor în dolari și lire sterline etc.)

Recent de tot Maniu a adresat un nou apel către reacțiunea anglo-americană chemând-o să intervină cu forță împotriva regimului democratic din România. „Numai protestele diplomatice oricât de tari ar fi ele nu vor influența guvernul Groza“, declară pe șleau trădătorul de țară Maniu. El oferea România drept bază militară imperialiștilor anglo-americani spunând că „pozițiile forțelor americane și britanice în Grecia și Turcia sunt fundamental slăbite dacă România e abandonată“. Mânat de dorința să readucă România la rolul de pion al jocului imperialist anti-sovietic, Maniu a declarat: „România este astăzi o stâncă în calea extinderii comunismului asupra Europei Centrale, Europei apusene și a țărilor apropiate“.

La 14 Iulie 1947, pe aerodromul Tămădău a fost arestat un grup de fruntași național-tărăniști în frunte cu Mihalache, Penescu și Ilie Lazăr, cari încercaseră să fugă în străinătate cu scopul de a organiza acolo, în strâns contact cu cercurile imperialiste străine, o acțiune

indreptată împotriva statului român democrat. Datorită vigilentei organelor Ministerului de Interne, trădătorii au fost prinși asupra faptului, apărând în fața întregii țări în adevărata lor lumină de agenți ai unor forțe reacționare străine

Faptele îl demască definitiv pe Maniu și partidul său ca provocatori ai intervenției străine în România, în vederea răsturnării regimului democratic, a răpirii cuceririlor politice și economice ale poporului român și desființării suveranității de stat a României.

Materialele instrucției, întreprinse în urma arestării lui Maniu și a celorlalți fruntași P.N.Ț. îl demască pe Maniu și pe complicii săi ca agenți direcți ai cercurilor reacționare engleze și americane, dușmane ale democrației românești, ale păcii și ale Uniunii Sovietice. Din însărcinarea acestor cercuri Maniu a organizat conspirația împotriva regimului democratic și împotriva independenței țării noastre.

13. O pedeapsă necruțătoare trebuie să se abată asupra lui Maniu și complicilor săi, organizatori ai complotului antinațional și antidemocratic, inspirat de reacțiunea imperialistă străină. Osânda care va fi pronunțată trebuie să fie nu numai osânda justiției ci și a întregului popor.

Țara noastră merge pe calea democrației noi. Avem în România un regim democratic de tip nou în dezvoltare. Fiecare succes al acestui regim constituie o gravă înfrângere nu numai pentru reacțiunea internă dar și pentru cea internațională. Desființarea P.N.Ț, arestarea și condamnarea fruntașilor săi este un act de importanța unei mari reforme democratice, o condiție neapărat necesară pentru succesul deplin al luptei dusă de democrația românească pentru ridicarea nivelului material și cultural al poporului și transformarea României în una din țările avansate ale lumii.

Întregul popor, toate forțele din Blocul Partidelor Democratice, organizațiile democratice de masă, trebuie mobilizate în campania de lămurire care să ducă la condamnarea de către popor a bandei de conspiratori și trădători maniști. Această bandă de reacționari fasciști vânduți reacțiunii străine, care căutau să împiedice progresul României, trebuie să dispară din calea poporului român. Condamnarea aspră a conspiratorilor național-tărăniști va însemna un pas hotărât înainte pe drumul întăririi și dezvoltării regimului nostru democrat, pe drumul consolidării independenței noastre economice și politice, pe drumul consolidării păcii.

Septembrie 1947